Anno 1846. N. 115.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* ’s weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaterdag* en *Zondag*, is f 3.00 ’s jaars.

DONDERDAG 16 JULI.

De prijs der Advertentiën is 1 stuiver per regel, f 1.00, en voor elken regel meerder 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Hoe de ministers de grondwettige magt der provinciale staten eerbiedigen.

[redacted] der grondwet het heil van den staat zeggen te zien, heeft men boven alles regt van hen te vorderen, dat zij haar geheel en loyaal ten uitvoer leggen. Maar dit doen zij niet. Hetgeen zij aan de natie als grondwet opdringen, wat zij boven alles pogen te behouden, is niet de grondwet [redacted] 1815 werd ingevoerd met de onbeduidende wijzigingen van 1840, — maar het is de valsche en gedwongene uitleggingen, welke bekrompen inzigt en verkeerde staatkunde daaraan hebben weten te geven; het zijn de verdraaijingen, in welke eene langjarige, of onverstandige, of trouwelooze praktijk ze wrong, welke men behouden wil. Het behoeft niet altijd kwade trouw te zijn, welke dit doet: men heeft den waren zin der grondwet door [redacted] duister [redacted] dat velen dien ter goeder trouw niet vatten; men heeft hare woorden zoo lang gekeerd en gewend, dat zij dikwijls het tegendeel heeten te zeggen van hetgeen zij werkelijk doen.

Zoo voor den onbevooroordeelden opmerker één punt in de grondwet duidelijk is, het is dit, dat zij de wetgeving over provinciale en plaatselijke belangen aan de provinciale en gemeentelijke vertegenwoordiging volkomen toekomt. En hoe is het, echter, daarmede in de praktijk gelegen? Wat de grondwet aan deze staatsmagten opdroeg, heeft zich meer dan eens de kroon geeigend: zij heeft provinciale reglementen, ter goedkeuring toegezonden, [redacted] onafhankelijke [redacted] gevende vergaderingen [redacted] oudere voorbeelden op te halen, om van het ergerlijk spel, met het geldersch polder-reglement gespeeld, niet meer te gewagen — nog dezer dagen is het in Utrecht en in Overijssel gebleken, hoe weinig onze ministers de grondwet begrijpen, of, zoo haar begrijpen, gezind zijn haar toe te passen.

De wetgevende magt der provinciale [redacted] onderstelt van zelve hunne onafhankelijkheid van allen vreemden invloed. Van [redacted] dien invloed, welken men op hunne beraadslagingen of besluiten tracht uit te oefenen, ook komen moge, hij is ongeoorloofd. Zij moeten naar eigen inzigt beslissen of men belemmert eene magt, hun bij de grondwet toegekend.

In plaats daarvan stellen onze ministers, zoodra eenig [redacted] dit er heeft aan hen niet te bevallen, een stelsel van intimidatie: zij trachten den onafhankelijkheidszin van de leden der staten-vergaderingen geweld aan te doen, hun vrees aan te jagen: zij mengen den naam des konings in de beraadslagingen, ten einde deze hunne overtuiging aan den wensch der kroon zouden onderwerpen. »Zij gelasten den gouverneur met al zijnen invloed de deliberatie" over een in wettigen vorm ingediend voorstel met betrekking tot zaken, bij artikel 150 der grondwet aan de provinciale staten bepaaldelijk opgedragen, tegen te gaan en des noods »zijne teekening te weigeren."

Dit is, met andere woorden, zeggen: de grondwet schonk u de bevoegdheid om over dit punt te beslissen; maar wij ministers, wij zijn eene magt hooger dan de grondwet; wij ontnemen u die magt; wij willen niet, dat gij voldoet aan de u opgelegde verpligtingen, gebruik maakt van de u verleende regten, dan wanneer wij ministers in onze booge wijsheid het u wel gelieven toe te staan. Het is goed, dat wij Nederlanders een koel volk zijn; bij meer driftige gestellen zou zulk eene handeling, door welke men aan eene der staatsmagten tracht te beletten haren grondwettigen pligt te vervullen, tot de hevigste tooneelen aanleiding kunnen geven, en zelfs de meest ministeriëlen tot wederstand tegen zulk een stelsel van geweld leiden.

Wat kan buitendien zulk eene onwettige tusschenkomst van de ministers baten? Helpen zij daardoor de leden terug te houden, dan toonen zij deze te houden voor lafhartigen, die op den eersten wenk der magthebbenden zich terug laten houden van hetgeen hunne overtuiging hun voorschrijft, hun pligt hun gebiedt.

Het initiatief der provinciale en plaatselijke wetgeving is alleen bij de provinciale en plaatselijke magt: de kroon heeft dat regt niet; wat wordt er echter van die magt, wanneer de kroon aan de staten der provinciën of gemeente-besturen het uitoefenen dier magt verbiedt? De grondwet gaf hier den koning slechts *toezigt* en het is de dwaling van vroegere en latere ministers geweest, zoo in dit punt als in meer andere, dat opzigt in mederegering te doen ontaarden. Het zijn de treurige gevolgen van het doellooze en kostbare centralisatie-stelsel, de noodlottigste erfenis, welke ons het fransch bestuur heeft nagelaten.

Meent de koning, dat het besluit der staten strijdig is met het algemeen belang, de algemeene wetten, het belang van andere provinciën of van diegene-zelve, die het besluit nam, — hij kon dat besluit afkeuren en het daardoor van alle kracht berooven. Maar hij mag nimmer het totstand-brengen beletten, op de vrije en onafhankelijke beraadslagingen der staten inbreuk trachten te maken.

De ministers kunnen, daarenboven, moeijelijk zeggen wat zij al of niet bij zekere voorkomende omstandigheden zullen doen: wij herinneren slechts aan het geval, dat men weinig maanden, nadat de ministers door den mond van eenen hunner eene belasting op de bezittingen of inkomsten als zedeloos, tot teleurstelling en meineed leidende, hadden gebrandmerkt, door dezelfde ministers die belasting zag voorstellen.

Bij zulke voorvallen moet het ook den oppervlakkigsten beschouwer duidelijk worden, dat eene grondwet, welke eene zoo vaste plooi genomen heeft, herzien moet worden, zal men verwachten kunnen, dat eenmaal de wet waarheid worde en niet langer willekeur voor regel gelde!

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Rome, 30 juni. Het *Diario* van heden deelt het officiële berigt mede van de zamenstelling eener vergadering van kardinalen, belast met de gewigtigste aangelegenheden van de pauselijken staat. Deze vergadering bestaat, gelijk men reeds bij gerüchten vernomen heeft, uit 6 leden van het heilige collegie.

Rome, 2 juli. Heden schoend begaf de paus zich, vergezeld van slechts twee prelaten en eenige Zwitsers, te voet naar de kerk der Salesianer nonnen; den paus *te voet* zien was iets ongewoons en maakte een goeden indruk, want sedert paus *Clemens XIV* zijn de vijf der daaropvolgenden nooit anders in het openbaar verschenen dan in rijtuig.

— Het geniet algemeene goedkeuring, dat de paus vele onnutte uitgaven in het paleis, welke ten laste des staats kwamen — de weelde van keuken en kelder — afgeschaft en dit een en ander tot het noodzakelijkste heeft beperkt.

— Er zal eene commissie worden benoemd, om de ontwerpen van spoorwegen te onderzoeken.

— Spoedig verwacht men de beantwoording door de 10 kardinalen der door den paus hun gestelde vragen: op welke wijze de staatsschuld zou kunnen worden gemortiseerd; hoe en in welken vorm [redacted] stelle te verleenen zij; of de vreemde [redacted]

staan, zijn of bijgehouden moeten worden en of het voor het rigtige bestuur beter zou wezen éénen of twee kardinalen te benoemen?

ZWITSERLAND.

Zurich, 2 juli. In Bern dreigt de heillooze hervorming der financiën het kanton te zullen verscheuren. De bovenlandsche wetgevings-raden zijn naar huis gekeerd met agterlating van een protest tegen de verkwisting der staats-goederen en de Jurassiërs dringen hunne vordering op materiële voordeelen krachtiglijk aan. De prae-adviserende commissie gaf op eenige punten toe, stelde het bedrag tot afkoop der tienden lager en wel tot op de zevenvoudige waarde; stelde, tot verligting der staats-kas, den afkoop der grondrenten hooger en de teruggave en schadeloosstelling lager en reduceerde ook het minimum, hetwelk de staat voor de ondersteuning der armen bijdraagt, op 400,000 franken. Ook werd de hypotheken-bank uitsluitend aan de bovenlanders toegezegd en verzekerd. Daarmede is slechts een nieuwe lap op het oude kleed gezet; de kwaal zelf blijft bestaan.

PRUISSEN.

Berlijn, 10 juli. Het dalen der koersen en het geldgebrek in alle zaken duurt hier steeds voort en uit de provinciën verneemt men dezelfde klagten. De koninklijke bank heeft haar disconto verhoogd en zij beperkt de sommen der aan particulieren te verleenen kredieten, ten einde des te meer personnen met kleine sommen te kunnen bijspringen; tevens heeft zij de door haar gewaarborgde rente verhoogd, om bewaargevingen uit te lokken en te behouden, maar nog altijd kan zij hare behoeften op verre na niet dekken. Het is tijd geworden, dat onze regering moedelijk die schreden doe, welke haar weder aan het hoofd der beweging kunnen plaatsen. Van dien oogenblik af aan, zal zij alles gemakkelijk en als spinrag kunnen verbreken en ter zijde stellen, wat thans een onverbreekbare boei schijnt.

BADEN.

Karlsruhe, 21 juni. Na opening der zitting van heden, werden er onderscheidene petitiën door verschillende afgevaardigden overgelegd. Hierop kreeg de afgevaardigde *Rapp* het woord, niet zoozeer om, gelijk hij opmerkte, eene vraag te stellen of een voorstel te doen, — maar uit een bethaalde, in den jongsten tijd plaats gevondene, donkalingen door de censuur in de *Landtags-Zeitung* te spreken. Tot die censuurdoorhalingen zelve overgaande en ze aanwijzende in de *Landtags-Zeitung* meent hij, dat het aankomt op de vraag, of de openbaarheid der beraadslagingen op den landtag eene waarheid zij. Daar, echter, de redenaar eenigzins breedvoerig over dit onderwerp sprak, merkte de president op, dat de spreker zekerlijk in dwaling moest verkeeren, als schijnende hij te gelooven, dat de discussie over de motie des heeren *Peter*, tot invoering der vrijheid van drukpers, aan de orde van den dag, hetgeen, intusschen, niet het geval was, weshalve hij den redenaar verzocht, in het belang van tijdsbesparing, zijne rede te bekorten. Op de levendige tegenspraak der heeren *Welcker* en *Rapp* verklaarde de president, dat de eer der Kamer verloren ging, indien de orde der beraadslaging geschonden wierd en ging men tot de orde van den dag over, tot de discussie, namelijk, van het berigt over de verkiezing voor het 24ste ambtskiesdistrikt. Na eene levendige discussie, welke vier uren duurde, ging de Kamer over ter stemming en werd het voorstel van den voorzitter *Mittermaier*, strekkende tot geldig-verklaring der verkiezing, met aanzienlijke meerderheid aangenomen.

ENGELAND.

Londen, 12 juli. Hertog *Karel van Brunswijk* moet de gedachte hebben laten varen, om zich met geweld van wapenen weder in het bezit van Brunswijk te stellen; eene gedachte, welke, zoo als bekend is, deze vorst vroeger levendig koesterde. Vele lezers zullen zich wel herinneren, dat hij voor ongeveer tien jaren in Frankrijk uniformen liet vervaardigen en eenen pool tot bevelhebber over zijnen krijgsmagt benoemde. De expeditie bleef intusschen om verschillende oorzaken achterwege; daarenboven was er niet de minste hoop op eenig goed gevolg voorhanden, en uit dit alles ontstond nog een voor den hertog zeer kostbaar proces. De uniformen liggen reeds sinds jaren als een dood kapitaal te Londen; en nu wil zich de hertog van deze hem geheel nutteloos geworden voorwerpen ontdoen. Luidens eene advertentie, namelijk, te vinden in de duitsche courant, welke hier verschijnt, worden te koop aangeboden: »6000 donkerblaauwe nieuwe wapenrokken, 6000 roode broeken, 6000 paar roode epauletten, 6000 drieklemmige gordels met gespen, 6000 paar wollen sokken en bij gevolg 6000 volkomene militaire kleedingen, geheel nieuw en ongebruikt, en te verkrijgen voor 12,000 pond of 2 £ per kostuum."

— Het nut van den electrischen telegraaf is dezer dagen wederom gebleken. Een beambte bij den spoorweg te Nottingham gaf bij het wisselen van een bankbriefje een souverein te veel terug; zoodra hij, na het vertrek van den trein, zijne verzinning bemerkte, deed hij door den telegraaf naar Derby hiervan berigt geven, en ontving ook werkelijk het geld van den reiziger terug.

FRANKRIJK.

Parijs, 12 juli. De koning heeft eigenhandig, in den nacht tusschen 9 en 10 dezer, eenen brief geschreven aan hoogsdeszelfs gezant in België, den prins *de Ligne*, om hem gerust te stellen nopens het lot van mevrouw de prinses en hare vijf kinderen, die zoo wonderdadig aan het ongeluk van den noordenspoorweg zijn ontkomen.

De koning heeft eindelijk, bij besluit van den 10den dezer, en op het rapport van den groot zegelbewaarder, den ex generaal, graaf *Montholon*, kwijtgescholden den nog niet geëxpireerden straftijd der twintig jaren gevangenschap, waarlos hij, op 6 october 1840, door het hof der pairs, wegens aanslag op de veiligheid van den staat, was verwezen.

— Laatstleden woensdag heeft te Dozy le Gros (Aisne) eene opgraving van een lijk plaats gehad. Er is wederom spraak van eene vergiftiging van een man door zijne vrouw. Een minnaar dezer vrouw wordt beschuldigd van medeplichtigheid aan dese misdaad. Het lijk was reeds geheel zwart, en het vleesch in staat van verrotting. Evenwel is de lijkschouwing geschied en zijn de ingewanden in handen gesteld van de van regtswege benoemde deskundigen, om het onderzoek te doen. Het resultaat van dit onderzoek is nog onbekend.

— De regtbank van Peronne heeft uitspraak gedaan in de zaak der ontvlugting van prins *Lodewijk Bonaparte* uit het kasteel van Ham. De gebroeders *Coiffeau* en s prinsen [illegible] zijn (de laatste bij verstek, als zijnde met den prins ontsnapt) veroordeeld, de eerste tot zes maanden, de ander tot drie maanden gevangenisstraf; de majoor *Dewarle*, commandant van het fort, en de beide wakers zijn vrijgesproken.

— Het groote werk van de vijfjarige telling van de bevolking der hoofdstad is thans afgeloopen. Binnen weinige dagen zal daarvan het officiële cijfer worden bekend gemaakt. Men verzekert, dat Parijs thans bevolkt is door omtrent 1 millioen zielen en het departement van de Seine door 1,200,000 zielen.

Het door den prefekt aangeboden budget voor de stad Parijs bedraagt over 1847 aan ontvangsten en uitgaven eene som van 46,556,693 franken.

BELGIE.

† *Brussel, 14 juli.* De kamer van inbeschuldigingstelling heeft den ingenieur *de Ridder* en den aannemer *Borguet* naar het hof van assisen verwezen; den eerstgemelde, als lands-ambtenaar, ter zake van *knevelarij*, en *omkooping*, door van den aannemer *Borguet* te hebben ontvangen een zoovele de gedeelte van den prijs der verrigte werken aan het *tunnel* van Cumptich, den tweeden, ter zake van gepleegde *omkooping* door het aanbinden en uitbetalen van zulk gedeelte van den prijs.

— »Het voorstel van den heer *Rousselle*, in den provincialen raad, om bij de wetgeving aan te dringen op de herstelling van het getal der representanten en senaatsleden naar evenredigheid der sedert de tegenwoordige kieswet zoo zeer vermeerderde bevolking, was mede onderteekend door nog zeven leden, waaronder de heeren *Faps*, *Vanderkinderen*, *Fransman* en *Cytterhoeven*, alle bijkbaar van *vlaamsche* afkomst.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 14 juli. Gedeputeerde staten der provincie Zuid-Holland hebben aan de besturen der steden en gemeenten en aan den dijkgraaf ingenieur van den waterstaat in die provincie te kennen gegeven, dat krachtens de wet van 28 floreal 10de jaar, in verband met het decreet van 18 augustus 1810 en het koninklijk besluit van 23 september 1816, gedeputeerde staten in der tijd bevoegd waren, om kennis te nemen van de overtredingen op het stuk der groote wegen, doch dat, volgens de tegenwoordige beschouwing der regering, die judicature, ten gevolge van de invoering der nederlandsche wetgeving, uitsluitend aan de regterlijke magt is verbleven, en dat dienvolgens alle processen verbaal wegens overtredingen der verordeningen op het stuk der groote wegen, voortaan aan den bevoegden ambtenaar van het publiek ministerie van het kanton-geregt of de arrondissements-regtbank zullen moeten worden gezonden; hebbende tot het nemen van deze beslissing de navolgende gronden hoofdzakelijk geleid: dat, welke de bevoegdheid ook moge geweest zijn van de collegiën van gedeputeerde staten, om kennis te nemen van zaken, betreffende de politie der groote wegen, de wet op de regterlijke organisatie daarin verandering heeft gebragt, en dat, van de invoering dier wet af, de regterlijke magt bevoegd is geworden, om ook van de onderwerpelijke overtredingen kennis te nemen, en dat deselve, volgens de in artikel 22 en 56 der voorschreven wet gemaakte onderscheidingen, door de kantonregters en de arrondissements-regtbanken kunnen worden berecht; en dat, zoo er al van eene judicature van overtredingen op het stuk der groote wegen niet bepaaldelijk gesproken wordt in het vijfde hoofdstuk der grondwet, hetwelk van de justitie handelt, in een ander hoofdstuk, het negende, van den waterstaat, alleen wordt gevraagd van een oppertoezigt, van een algemeen bestuur, van een beheer over alles wat betreft den waterstaat van het koningrijk, *de wegen en bruggen daaronder begrepen* en de onderscheidene magten worden aangewezen, bij welke dit een en ander behoort, maar dat het negende, in de hoofdzaak, van eene aanwijzing der provinciale of gedeputeerde staten, als bevoegd collegie voor de kennisneming van de hierboven bedoelde overtredingen, een enkel woord wordt aangetroffen.

— Een gevolg van den door ons den vijfden dezer in deze provincie gedaan voorstel, is de aandacht van het departement van binnenlandsche zaken gevestigd geworden op de omstandigheid, dat de afzondering der longzieke runderen des zomers veel te wenschen overlaat, en dat wel alleen in een [illegible] schuurtje, zoo als [illegible] over de sloot hangen, waarin zij hun schuim laten; terwijl in het aangrenzende land dikwijls veel loopt van denzelfden eigenaar, of van eenen anden veehouder, wien het niet altijd mogelijk is, om zoolang het zieke vee daar is zijne gezonde runderen ergens anders te weiden, en er dikwijls veel te spoedig gezond vee geweid wordt op het land, waar het zieke geloopen heeft, zoodat derhalve het afzonderen ook des zomers in eene loods, schuur of keet veel goeds zou beloven. Het voorzegde departement heeft, na hieromtrent den zeldzaam [illegible] rijke veeartsenijschool te Utrecht te hebben gehoord, aangemerkt, dat, voor zoo verre er bij besmettende veeziekten sprake kan zijn van afzondering van de zieke of verdachte voorwerpen, en wel bepaaldelijk ook ten aanzien der longziekte, in den gronden [illegible] daarbij steeds bedoeld wordt eene dadelijke afsnijding, waardoor de mededeeling van amylozoën aan gezonde runderen redelijker wijze onmogelijk wordt gemaakt, [illegible] dit niet de bedoeling der [illegible] deze bestaande verordeningen en wil men door afzondering alleen verstaan hebben eene enkele afscheiding der dieren, [illegible] naar de letterlijke opvatting mogt schijnen zou kunnen gelaten met de afscheiding van het zieke of verdachte vee in [illegible] zonde, door eene [illegible] of rasterwerk [illegible] betrekking tot het [illegible] dier wil mogen genoemd worden. Daar intusschen, volgens het berigt van den bedoelden veearts zoodanige gebrekkige afzondering ten aanzien der longziekte in zijn district plaats heeft, zoo heeft zulks aan gezegd departement op nieuw een bewijs opgeleverd, met welke kennelijkheid de gedachte verordeningen worden nageleefd, en hoe weinig door de uitoefenende autoriteit op deze belangrijke zaak acht wordt gegeven; terwijl zoodanige opmerkingen en klagten, bij eene veeljarige bekendheid der bestaande bepalingen en na de herhaalde herinneringen van gelijkvormigen aard aan dezelve, niet geene gemeenschappelijke maatregelen vermoeden te worden. Ten einde aan het verlangen van meergenoemd departement heeft de stadhouder, gouverneur der provincie Zuid-Holland, ter wegneming van alle twijfel aan

wijze van afzondering van het zieke vee, aan de plaatselijke besturen, daarop aan de secretaris herinnerd de bepaling, voorkomende op bladzijden 49 en 50 *der handleiding, ter geregelde uitvoering der wet van 30 mei 1840, en van 6 julij 1843*, dat de eigenaars of houders de zieke dieren dadelijk, zoo veel mogelijk, van het overige vee moeten afzonderen, en alduscdanig eenen afzonderlijken stal, schuur of loods opgesloten houden, tot hun »van wege het hoofd van het plaatselijk bestuur de »vergunning tot het laden of vervoeren wordt »verleend;" waaruit volgt, dat, krachtens de bestaande voorschriften, de afzondering van ziek vee in eene weide niet voldoende is, maar dat dezelve steeds in een behoorlijk gesloten gebouw moet geschieden. Mitsdien zijn de plaatselijke besturen verzocht, om zich, tot het belang der zaak, door gepaste maatregelen van de behoorlijke en voorlopende naleving van dit voorschrift te verzekeren, terwijl, ten gevolge van het hieromtrent door de commissie van landbouw in deze provincie voorgestelde, aan de veehouders de raad zou kunnen worden gegeven, [illegible] vee te doen weiden op het [illegible], alwaar men reeds afzondering heeft bevonden; terwijl het zelfs verkieslijk te achten is, dat op zijn minst zes weken of twee maanden verloopen, alvorens zulks plaats hebbe, of wel anders die landen af te maaijen, ten einde het hoot aan paarden en schapen kunne worden vervoederd, welke handelwijze den heer directeur van 's rijks veeartsenijschool mede als zeer doelmatig is voorgekomen.

Rotterdam, [illegible]. Alhier is het terrein opgenomen en eene aanwijzing gedaan, waar het plaatselijk het stationsgebouw voor den spoorweg van hier naar Amsterdam zal opgetrokken worden. Volgens de daarvan gemaakte teekening, zal hetzelve een allerprachtigst gebouw worden, dat wel met de beste stationsgebouwen in Europa zal kunnen wedijveren, zullende hetzelve dwarsgewijze in tweeën gesplitst zijn, zoodat de spoorwagentrein bij aankomst onderdoor kan rijden, opdat de passagiers bij regenachtig weder dadelijk voor den regen beschut zijn. Zoo wij vernemen, moet hetzelve binnen den tijd van vijf maanden gereed zijn.

Leeuwarden, [illegible] genomen, [illegible] den Nederlandschen leeuw te benoemen: de heeren dr. *S. Bruuwer*, oud professor en oud-lid van de Staten-Generaal; *G. F.* baron *thoe Slyvenbergen en Hohentansberg*, buitengewoon kamerheer van Z. M. den koning; *H. Eduard van Sminia*, lid der staten van Friesland; mr. *Bernardus Dorhout*, lid van de gedeputeerde staten van Friesland; mr. *O. A. Evertsz*, president van de arrondissements-regtbank te Heerenveen; *A. Co Kutsch*, oud-luitenant-kolonel van de schutterij alhier.

PROVINCIALE STATEN VAN GELDERLAND.

Zitting van vrijdag 10 julij 1846.

Bij de afroeping der namen waren afgezonden de heeren [illegible] baron *van Ittersum*, *W. J. E.* baron *van Lijnden*, *A. W. C.* baron *van Nagell van Ampsen*, *H. J. C. J.* baron *van Heeckeren van Enghuizen*, *C. L. C. H.* graaf *van Rechteren*, *J. F. H. J. E. Mackay*, *J. H. P.* baron *Sweerts de Landas*, *J. H. J.* [illegible] *Arnhem* en *Doorwerth*, [illegible] *Verden*, uit *E.* [illegible] *F. D. J. F.* [illegible] *C. Haverkamp*, *J. A. J.* baron *Sloet*, *G. Smits* en *C. van Eck*.

Door den griffier wordt het gebed gelezen.

De aanteekeningen van het verhandelde in de vergadering van gisteren worden gelezen en goedgekeurd.

Van wege gedeputeerde staten wordt ter vergadering overgelegd een voorstel over den afstand van het Holsche Zand aan de gemeente Brummen voor eenen prijs van *f* 75, hetwelk ter inzage wordt nedergelegd, om morgen in beraadslaging te worden genomen.

De heer *F. S. op ten Noort* brengt verslag uit namens de financiële commissie,

1o. Op de rekeningen voor de provinciale geldmiddelen voor de dienaren 1843, 1844 en 1845, en worden die rekeningen met dat rapport ter inzage gelegd, om [illegible] te worden genomen.

2o. Op de [illegible] begrooting over 1848 en 1849.

De commissie merkt op, dat op die begrooting de traktementen voor de employéerden op het provinciaal bureau, bij vergelijking met de vorige begrooting, *f* 795 hooger zijn uitgetrokken, dat aan dezelve een staat van die ambtenaren en van hunne jaarwedden is voorgelegd, en zij zich overtuigd heeft, dat de voorgedragen verhooging noodig is. Zij geeft omtrent alle daarop uitgetrokken posten eene korte toelichting en stelt voor, die begrooting vast te stellen zoodanig als dezelve ontworpen is.

De voorzitter stelt voor, om, aangezien die begrooting reeds voor het openen der vergadering gedrukt aan de leden is rondgezonden, zich met dat rapport te vereenigen.

Niemand verzet zich daartegen. Daarop wordt door Z. E. Ed. Gestr. zonder hoofdelijke rondvraging tot de goedkeuring geconcludeerd.

3o. Op het adres van den gewezen kantonnalen bode *J. A. Ahaz*. Daarbij wordt voorgesteld de gewone toelage van *f* 200 ook voor 1847 toe te kennen en aan te wijzen uit den post, voor voetboden op de provinciale begrooting uitgetrokken.

Door den voorzitter wordt de aanneming van dit voorstel op de zoo even vermelde wijze geconcludeerd.

4o. Op een adres van den gewezen voetbode *J. Roks* om eene gratificatie, daar hij, door de vervulling van de dienst, waarmede hij belast geweest is, van alle middelen van bestaan verstoken is.

Door de commissie wordt de afwijzing van dat verzoek voorgesteld, en daartoe, op de wijze reeds vermeld, door den voorzitter besloten.

De voorzitter herinnert, dat nu aan de orde zijn de voorstellen van gedeputeerde staten tot wijziging van de provinciale reglementen, in de zittingen van het vorige jaar vermeld, en opent de discussiën over de daarbij voorgedragen wijzigingen in het reglement, regelende de wijze, waarop het gezag en de magt door de staten, overeenkomstig de grondwet, wordt uitgeoefend.

Door den heer *van Nispen van Pannerden* wordt de opmerking gemaakt, dat er in 1826 of 1827 door de staten vastgesteld is zoowel een nieuw reglement, regelende de wijze waarop het gezag en de magt door de staten, overeenkomstig de grondwet, wordt uitgeoefend, als een nieuw reglement van orde.

Dat men destijds beweerd heeft, dat slechts het eerste hoogere goedkeuring behoefde, terwijl het laatste zonder dezelve kon vastgesteld worden.

Dat hij niet had kunnen ontdekken of die voorstellen door de regering goed- of afgekeurd waren, maar verlangde, dat daaromtrent een onderzoek ingesteld werd, alvorens de voorgedragen wijzigingen in overweging te nemen.

Dat hij ook, wat de zaak zelve betreft, nimmer zijne goedkeuring aan het voorstel zoude kunnen geven, omdat in het reglement, waarvan men de wijziging voorstelde, in artikel 24 gesproken wordt van het medestemmen van den heer gouverneur, en er geen voorstel gedaan was om die zinsnede te wijzigen.

Hij beschouwt dat medestemmen als ongrondwettig, herinnert dat hij in het vorige jaar in de gelegenheid is geweest om breedvoerig dat gevoelen toe te lichten en dus niet noodig heeft daarop terug te komen, en bestrijdt ook op dezen grond de voorgedragen wijzigingen zelve.

De heer *van Nispen van Sevenaar* ondersteunt hetgeen door den vorigen spreker, met betrekking tot de vaststelling van een nieuw reglement, gezegd is, en merkt nog op, dat de splitsing van die reglementaire verordening in twee afzonderlijke, zoo als hiervoren is aangewezen, juist gedaan is, ten gevolge van het daartoe door de hooge regering uitgedrukt verlangen.

De voorzitter kan niet aannemen, dat er voor bijna twintig jaren een reglement door de regering zoude bekrachtigd zijn, hetgeen nimmer ingevoerd is, en stelt daarom als aannemelijk voor, dat die vroegere voorstellen geene koninklijke goedkeuring hebben verworven.

De heer *Sloet* verlangt ook, dat er onderzocht worde, welke het lot van die voorstellen van 1826 of 1827 geweest is. Wat de zaak zelve betreft, zoo behoort ook hij onder het getal dergenen, die het medestemmen der heeren gouverneurs voor ongrondwettig houden en [illegible] dat nog verschillende andere bepalingen, als de voorgedragene, in het onderhavige reglement wijziging behoeven.

Aan de verdere discussiën nemen de heeren *van Rhemen*, *F. S. op ten Noort*, *H. van Lijnden*, *van Meurs* en de voorzitter herhaaldelijk deel. Daarbij wordt minder in het onderzoek der voorgedragen wijzigingen zelve getreden, maar meer de vraag behandeld, welk het gevolg is geweest van de besluiten van 1826 of 1827, terwijl eindelijk, bij meerderheid van 64 tegen 8 stemmen, de voorgedragen wijzigingen zijn verworpen en gedeputeerde staten uitgenoodigd, om dit onderwerp nader in overweging te nemen en in de vergadering van een volgend jaar deswege verslag uit te brengen.

De leden worden uitgenoodigd om hunne bedenkingen voor den 1sten januari aan gedeputeerde staten in te zenden. Men meent op te merken, dat de voorzitter zijne stem voor de aanneming van de verworpene wijzigingen heeft uitgebragt.

De discussiën geopend zijnde over het voorstel van gedeputeerde staten tot wijziging van het reglement op de zandverstuivingen op de Veluwe, *Provincial blad* no. 21 van 1822.

Wordt door den heer *J. J. van Hasselt* het verlangen uitgedrukt, dat het drijven van schapen door de zanden geheel mogt worden verboden, hetgeen door den heer *van Rhemen* wordt bestreden.

De heer *van Meurs* is van oordeel, dat dit verbod alleen dan geschreven zoude kunnen worden, wanneer wegen door de zanden worden aangelegd.

De heer *van Nispen van Pannerden* vermeent, dat er eene verordening, van gedeputeerde staten afkomstig van 1822, en eene andere door de algemeene vergadering, in 1829 vastgesteld, bestaan, is van oordeel, dat slechts de tweede verbindende kracht bezit, doch verklaart, dat hij, zoo men de eerste als verbindend aanmerkt, de bevoegdheid van gedeputeerde staten moet betwisten, om reglementen van politie en oeconomie te maken, naar aanleiding van de bepalingen der grondwet, en van de wet van 6 maart 1818, waarbij niet aan gedeputeerde staten, maar aan de staten de magt is opgedragen, om de naleving der door hen vastgestelde reglementen door bedreiging van geldboete en gevangenisstraf te verzekeren, terwijl hij ook aanwijst, dat vroeger door de hooge regering nimmer een door gedeputeerde staten vastgesteld reglement anders dan voorloopig goedgekeurd is, met last, om het in de volgende algemeene vergadering ter tafel te brengen.

De heer *van Rhemen* uit zijne bevreemding, dat men, in den boezem dezer vergadering, de door gedeputeerde staten vastgestelde reglementen van ongrondwettigheid gaat belichten.

De voorzitter wijst aan, dat hier slechts eene wijziging in het reglement van 1829 wordt voorgesteld.

Bij hoofdelijke omvrage wordt de voorgestelde wijzigiging door 66 tegen 5 stemmen goedgekeurd.

De voorzitter geeft te kennen, dat het 3de en 4de punt van het eerste gedeelte van het rapport van gedeputeerde staten tot geene overwegingen aanleiding kan geven, alzoo daarbij geene voorstellen tot wijziging van eenige verordening voorkomen.

De heeren *van Nispen van Sevenaar* en *H. W. van Lijnden* verlangen, dat door gedeputeerde staten eene herziening van het provinciaal reglement op de waterleidingen moge voorgenomen worden. De voorzitter noodigt de leden uit, om de bezwaren, die bij hen tegen die verordening mogten bestaan, voor den 1sten januari aanstaande aan gedeputeerde staten in te zenden.

Het tweede gedeelte van het rapport van gedeputeerde staten voorgenomen zijnde, worden de discussiën geopend over het voorgestelde reglement, nopens het voorzien in de dienst der militaire transporten.

De heer *Sloet* wijst aan, dat in artikel 4 de verbeurde geldboeten aan de kas der gemeente worden toegewezen, terwijl er in geene der andere bepalingen eenige geldboete bedreigd is.

De heer *F. S. op ten Noort* oppert mede bedenkingen tegen eenige der daarin vervatte bepalingen en wordt, op voorstel van den eersten spreker, besloten, de overwegingen over dit voorstel te verdagen tot de zitting van het volgende jaar en gedeputeerde staten uitgenoodigd, om de voorgestelde verordening intusschen nader te herzien.

Het voorstel, om in te trekken het van gedeputeerde staten afkomstige verbod van het bevijden van eenige dijken door hessenkarren, te vinden in het *Provinciaal blad* van 1816, no. 54, en den heer gouverneur uit te noodigen, om hetzelfde te doen met de publicatie van eenen zijner ambts-voorgangers van 5 november 1814, daartoe betrekkelijk, wordt door allen goedgekeurd, met uitzondering van de heeren *van Nispen van Sevenaar*, *van Lijnden van Marienweerd* en *van Nispen van Pannerden*, die van oordeel zijn, dat eene verordening, van eene grondwettig onbevoegde magt afkomstig (gedeputeerde staten) door de staten niet moet worden ingetrokken, maar als niet bestaande beschouwd en daarom aanteekening gevraagd, dat zij tot dit besluit niet hebben medegewerkt.

Met het derde punt van het meer aangehaalde rapport, dat de voorschriften over de klassificatiebillen geene verandering vorderen, vereenigt zich de geheele vergadering.

Het voorgestelde reglement tot wering en uitdelging der meikevers in de provincie Gelderland, geeft tot langdurige discussiën aanleiding.

De heer *F. S. op ten Noort*, bestrijdt verschillende der voorgedragen bepalingen, vermeent ook tegenstrijdigheden in eenigen onderling op te merken, terwijl hij eindelijk zich beroept op het gevoelen van een ter vergadering tegenwoordig bevoegd, natuurkundige, om aan te toonen, dat de kevervangst geen nut tot verdelging van dat insect kan aanbrengen.

De heer *Brandts* erkent, dat in sommige gevallen het vangen van schadelijke insecten goed, in andere schadelijk kan zijn; naar zijn oordeel, rept de natuurkundige wetenschap aan, dat de meeste dier insecten in hunnen eigen boezem den kiem der vernieliging dragen, en dat dus over het algemeen, bij vermeerdering van schadelijke insecten, de natuur de middelen ter vernieliging zelve aanbrengt; hij is van oordeel, dat het vangen der kevers in Duitschland wel, maar in onze streken niet heeft gebaat.

De heer *van Nispen van Sevenaar* bestrijdt het gevoelen, dat het vangen der meikevers niet zoude

hebben gebaat, en wijst het nut en de heilrijke uitkomsten, die de ervaring geleerd heeft, aan.

De heer *Brandts* erkent, dat de ervaring meer dan de wetenschap in deze moet beslissen.

De heer *L. C. J. van Nispen*, verdedigt nog nader het nut van de kervervangst.

De heer *van Trojen* wijst aan, dat in artikel 10 van gebruikelijk schepel wordt gesproken hetgeen strijdig is met de verordeningen op het gebruik der Nederlandsche maat en oppert bedenkingen tegen eenige andere bepalingen.

De heer *van Rhemen* wederlegt de geopperde bedenkingen.

De heer *van Byland van Mariënweerd* bestrijdt artikel 2.

De heer *van Panhuys* verlangt de verzending van het voorstel aan de commissie van landbouw, om daarover te adviseren.

De heer *J. Thooft* toont aan het nuttige van het vangen en tevens, dat art. 2, in verband met art. 10 beschouwd, tot geene bezwaren kan aanleiding geven.

Aan de verdere discussiën nemen bij herhaling deel de heeren *F. S. op den Noort*, *van Nispen van Sevenaar*, *van Byland van Mariënweerd* en *L. C. J. van Nispen*.

Ook de heeren *Roes* en *Sloet* lichten nader eenige in geschil zijnde punten toe, terwijl de laatste opmerkt, dat in het laatste artikel eene verkeerde aanhaling van een jaartal plaats vindt.

Bij hoofdelijke omvrage wordt het voorgestelde reglement met vervanging van het woord *gebruikelijke* door *nederlandsche* voor het woord schepel in artikel 14 en de verandering van het jaartal in artikel 26, door 40 stemmen goedgekeurd door 32 afgestemd, terwijl de voorzitter bovendien eene goedkeurende stem uitbrengt.

Het ontwerp van reglement op de nachtwachten wordt door verschillende leden bestreden, en met algemeene stemmen verworpen.

De voorzitter wil in omvraag brengen of er een provinciaal reglement op het houden der nachtwachten al dan niet zal worden ontworpen.

De heer *H. J. Thooft* is van oordeel, dat daardoor de zaak gepraejudicieerd wordt; er is toch verschil van gevoelen of dit tot de bevoegdheid van de vergadering behoort, dan of het tot de huishoudelijke belangen der gemeenten gerekend moet worden; hij is van oordeel, eensdeels, dat die vraag nu niet beslist kan worden, en ten anderen, dat, daar de Hooge Raad de gemeentelijke reglementen heeft gehandhaafd, men dat onderwerp slechts aan gemeentelijke regeling moet overlaten.

Verschillende leden ondersteunen of bestrijden dat gevoelen en wordt met 39 tegen 33 stemmen besloten, aan gedeputeerde staten op te dragen om een provinciaal reglement op dit onderwerp te ontwerpen, en in de vergadering van het volgend jaar voor te brengen, terwijl de voorzitter de leden uitnoodigt, om hunne beschouwingen aan gedeputeerde staten voor den 1sten januari eerstkomende in te zenden.

Het zesde punt der beschouwingen van gedeputeerde staten kan tot geenerlei overweging of beslissing aanleiding gegeven, en wordt daarom het daarop volgend voorstel, om het door gedeputeerde staten vastgestelde reglement op de heffing van 50 opcenten op het gedistilleerd ten behoeve der plattelands gemeenten, (zie *Provinciaal blad* no. 103, van 1824,) door alle leden goedgekeurd, met uitzondering der heeren *van Nispen van Pannerden*, *van Nispen van Sevenaar* en *van Byland van Mariënweerd*, die van oordeel zijn, dat eene door eene grondwettig onbevoegde magt vastgestelde en door den Hoogen Raad verworpen verordening, door de staten niet moet worden ingetrokken.

Op voorstel van den voorzitter is besloten, op dat besluit des konings goedkeuring te vragen, terwijl bij de vastgestelde wijzigingen in reglementaire verordeningen op gelijk voorstel almede telkens gelijk besluit genomen is.

De commissie, welke naar Ruurlo gezonden is om den heer minister van staat, oud-gouverneur van Gelderland, baron *van Heeckeren van Kell*, van wege deze vergadering dankbetuigingen aan te bieden voor al het door Z. H. E. G. voor Gelderland verrigte en de afscheids groete derselve over te brengen, brengt bij monde van den heer *van Meurs* verslag uit en deelt het antwoord mede hetgeen door genoemden heer aan hen gegeven is.

Op voorstel van den voorzitter wordt besloten dit antwoord in de notulen te vermelden en de heeren te bedanken voor de genomene moeite, waarna de vergadering wordt gescheiden tot morgen ten 10 ure

---

Uitgewerkte en toelichtende staat, behoorende bij de huishoudelijke begrooting van het departement van binnenlandsche zaken over de jaren 1848 en 1849. — Gewoon.
V de Hoofdstuk. II de Afdeeling. — Kosten van het bestuur van Gelderland.

A. Traktementen van den gouverneur, de gedeputeerde staten, den griffier, de bureau-geëmploijeerden en bedienden, de schrijfloonen verdere en belooningen.

I. *Traktementen van den gouverneur, de gedeputeerde staten en den griffier.*

a. Traktement van den gouverneur, volgens Zr. Ms. besluit van 9 september 1831, n°. 17		f 7000
b. Van zeven leden van gedeputeerde staten, volgens het reglement, omtrent de zamenstelling der staten van de provincie, geärresteerd bij besluit van 30 mei 1825, n°. 98.	» 10500	
c. Traktement en toelage van den griffier, volgens Zijner Majesteits besluit van 9 september 1831, n°. 17.		
Traktement	» 2500	
Toelage	» 300	
	2800	
		20300

II. *Traktementen en toelagen der ontvanger, geëmploijeerden, en bedienden schrijfloonen en verdere belooningen.*

a. Traktementen en verdere belooningen	» 15000	
b. Schrijfloonen	» 5000	
	20000	
		20000

Reis- en verblijfkosten.

I. *Reiskosten van den gouverneur, van de gedeputeerde staten, van den griffier en van de bureau-geëmploijeerden en bedienden.*

a. Van den gouverneur	» 800	
b. Van de gedeputeerde staten	» 800	
c. Van den griffier, de bureau-geëmploijeerden en bedienden	» 500	
	2100	
		2100
Reiskosten van de staten volgens besluit van 24 februari 1841, n°. 33.		1500
		1500

C. *Kosten wegens het opmaken der kohieren.*

D. *Bureau-behoeften en andere kleine uitgaven.*

1. Schrijfbehoeften ook voor de militie-raden	» 1200
2. Druk- en bindwerken	» 1800
3. Licht	» 400
4. Brandstoffen	» 900
5. Expeditie-kosten	» 280
6. Briefporten, vrachtloonen en andere kleine uitgaven	» 450
	5030
	5030

E. *Lokalen en meubelen.*

1. Schoonmaakloonen, gereedschappen, materialen, enz.	» 550
2. Onderhoud der lokalen	» 1300
3. Onderhoud en aankoop van meubelen	» 500
	2350
	2350

F. *Indemniteit aan de Provincie voor het onderhoud der lokalen, bestemd tot huisvesting van den gouverneur, volgens Zijner Majesteits besluit van den 25sten april 1829 no. 27* 1000
1000

G. *Traktementen der provinciale ambtenaren, intermediair tusschen het provinciaal bestuur en de gemeenten-besturen, volgens besluit van den 6den augustus 1827 no. 85.*

1. District van Veluwe.

a. Traktement	» 1733.34
b. Reiskosten	» 866.66
	2600

2. District van Zutphen.

a. Traktement	» 1300
b. Reiskosten	» 650
	1950

3. District van Doesborgh en Zevenaar.

a. Traktement	» 733.34
b. Reiskosten	» 367.66
	1100

4. District van Nijmegen.

a Traktement	» 1300
b. Reiskosten	» 650
	1950

5. De Beneden-districten van Gelderland.

a. Traktement	» 1300
b. Reiskosten	» 650
	1950
	9350
	61330

GELDERLAND.

1. *Traktementen en abonnementen van militie-commissarissen.*

a. Tractement van twee militie-commissarissen, volgens besluiten van 19 maart 1815, n°. 15, en 17 februari 1842, n°. 75	1400
b. Abonnement voor bureau-kosten, volgens besluit van 26 maart 1815, n°. 15.	600
	2000

2. *Reis- en verblijfkosten, vacatie-gelden, schadeloosstelling voor de secretarissen bij de militie-raden, drukloonen, kosten, vallende op het aanhouden van achtergebleevene lotelingen, enz.*

a. Reis- en verblijfkosten der militie-commissarissen, de leden van den militie-raad en derselver plaatsvervangers, ingevolge art. 113 en 115 der wet van 8 januari 1817	1850
b. Vacatien en reiskosten van doctoren en chirurgijns, volgens artikel 117, 138 en 139 der wet van den 8sten januari 1817, en Zijner Majesteits besluiten van den 8sten april 1822, n°. 103, en 17 maart 1840, n°. 69	900
c. Schadeloosstelling voor de secretarissen bij de militie-raden, alsmede bezoldiging hunner plaatsvervangers ter provinciale griffie, vervuld bij art. 115 der wet van 8 januari 1817, volgens koninklijk besluit van 23 december 1818, n°. 3.	495
d. Drukloonen, kosten vallende op het aanhouden van achtergebleevene lotelingen en andere onkosten	205
	5450

A. *Subsidie aan de provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toezigt.*

2. Subsidie aan de provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toezigt te Arnhem, volgens besluit van 31 mei 1818, art. 5. 1100

Totaal f 69380

Geboorteaantekening.

Heden beviel van eene welgeschapene Dochter TER *ANNA MARIA CHRISTIANA STREPPEN*, geliefde Echtgenoote van *Zutphen*, den 13den Julij 1846. *A. MÜLLER.*

Departement van Financiën.

De ONTVANGER der REGISTRATIE en *ZALT-BOEMEL*, als daartoe gemagtigd bij Zijner Majesteits besluit van 8 januari 1846, n°. 3, zal op dag den 21sten Julij 1846, des middags ten 12 ure, in het *Stads-Koffijhuis*, op de Markt, binnen *Zalt-Boemel*, in het openbaar VERPACHTEN:

1°. Het Domaniale PONT- en SCHUITENVEER over de Rivier *de Waal*, te *Zalt-Boemel*, voor den tijd van 5 Jaren en 2 Maanden, aanvangende 1 September 1846.

2°. Het Domaniale PONT- en SCHUITENVEER over de Rivier *de Maas*, te *Bedel*, voor den tijd van 5 Jaren, aanvangende 1 November 1846.

3°. Het Domaniale PONT- en SCHUITENVEER bij het Fort *St. Andries*, over de Rivieren *de Waal*, *de Maas* en het *Kanaal*, voor den tijd van 5 jaren, aanvangende 1 November 1846.

Alles op de voorwaarden, van welke exemplaren ten kantore van den Notaris *HOFFMAN* te *Zalt-Boemel*, aan de Veerhuizen der gemelde Veren voorts ten kantore van Registratie te *Zalt-Boemel*, te *Culenborg*, te *Drieten*, te *Tiel*, te *Geryshem*, te *Grave*, te *'s Hertogenbosch*, te *Heusden* en ter Directie te *Nijmegen*.

OPROEPING van ORGANISTEN.

De betrekking van ORGANIST bij het nieuwe Orgel, in de Kerk der Hervormden te *Brummen* nog onvervuld zijnde, zoo noodigen Kerkvoogden dier gemeente bij dezen diegenen, die tot de vervulling daarvan mogten genegen zijn, uit, hunnen aan den President dier Kerkvoogden vóór den 1sten Augustus aanstaande, schriftelijk kennis te geven, wanneer aan de gegadigden nader de voorwaarden zullen worden opgegeven. *Brieven franco.*

Door sterfgeval wordt, tegen 1 November 1846, ter overname aangeboden:

Eene sedert jaren bestaan hebbende, gerenommeerde en vol bedaande KRUIDENIERS-HERBERG, gelegen op de kapitale RUIS en PARCEEL, bij IN HUUR of tot KOOP. Adres per *franco brieven* ten kantore van den Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*.

De BEDELHOBBERS in de SEL. STOOMBOOT [illegible] tot het bijwonen der gewone ALGEMEENE VERGADERING, welke zal gehouden worden op Zaterdag de 25sten dezer eerstkomende, des avonds om 6 uur, in de Nieuwe Stads Herberg, aan de brug te *Kampen*.

Nijmegen, 13 Julij 1846.

Tarwe was zeer schraal aangevoerd en ging vlug van de hand. *Hoogländsche* f 15.25 à f 15.25, *Fuldasche* f 10 à f 11.50. — *Rogge* schaarsch en van f 8.25 à f 9 verkocht. *Gerst* alles: *Zomer-Gerst* f 4.25; — *Boekweit* beter in gegaan: f 8 à f 8.25. — *Haver* begeerd: f 3 à f 3.50. *Koolzaad* werd f 10 gehouden; [illegible] gelden; waarin [illegible]

Waterhoogte te Arnhem.

Den 15 Julij 2 El 0 Palm 5 Duimen gem. 1 El. 0 Pal. 0

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.